

Udtalelser i Rigsdagens forrige Samling, hvilke gik ud paa, at der maatte forbeholdes den nye Beregning, som var indkommen paa saa fremrykket et Standpunkt af Forhandlingerne, en senere yderligere Overveelse, og derhos fordi Ministeriet vedblivende naerer den Overbeviisning, at man kun ved at følge den nye Beregning vil erholde Dækning af de Udgifter, der kræves til Vedligeholdelsen af Beholdningerne. — De Grunde, der tale for at indføre de foreslaaede Forandringer i Vælfærdighedscontøens Budgettering, ere udforligt fremskillede i Ministeriets Skrivelse til Folkethingets Finantsudvalg af 19de Marts d. A., som findes aftrykt i Rigsdagstidende for Samlingen 1869—70, Tillæg B., Spalte 826—834. De deri fremhævede Hovedpunkter ere i det Væsentlige følgende: De siden 1866 benyttede Slidfatser, der oprindeligt næppe have været tilstrækkelige, vare endnu mindre beregnede paa det stærkere Slid, som Munderingsjagerne blive underkastede ved den efter den nye Hærorning indførte Tjenesteomgang. Det maatte derfor forud ventes, at de ikke kunde være tilstrækkelige til Beholdningernes Vedligeholdelse; Erfaringen syntes for dem, hvem Bestyrelsen af denne Deel af Hærens Udrustning nærmest paahvilede, at godtgjøre, at Beholdningernes Brugbarhed var aftagende, og endelig havde en omhyggelig Beregning, begrundet paa, hvad Gjenstandene koste at anskaffe (Tarifprisen), og hvorlænge de kunne vare (Terminen) under den Brug, Tjenesteomgangen nu medfører, givet det Udsald, at der til Beholdningernes Vedligeholdelse vilde udkræves højere Slidpenge, navnlig de ovenfor benyttede Satser. Om disse Slidpenge fremtidig vilde være tilstrækkelige eller mulig mere end tilstrækkelige, saa at Beholdningernes Godhed vilde forøges, kan først med Sikkerhed bestemmes ad Erfaringens Vej, naar der er foretaget en ny Ordning af de enkelte Beholdninger og af Regnskaberne for disse, og naar Ansvar for en hensigtsvarende Burdering, Benyttelse og Vedligeholdelse af Beholdningerne for de bevilgede Midler er paalagt vedkommende Underafdelingschefer; men denne Ordning med fordeelt Ansvar bør kun indføres med et paa tidsparende Beregninger begrundet Munderingsbudget.

For at Sagen eventuelt kan fremmes saa hurtigt som ønskeligt, har Ministeriet ladet træffe Forberedelser til, at den omtalte Ordning med et fyldestgjørende Budgetregnskab kan indføres strax fra 1ste April n. A., saafremt det nu foreslaaede Munderingsbudget bevilges.

I Erkendelse af, at Beholdningernes Værdiansættelse kun giver et paalideligt Udbytte efter at være forfat gennem en længere Aarrække, og at der navnlig under de nærværende Forhold ikke kan tillægges den nogen væsentlig Betydning, har Ministeriet i det nu foreliggende Budgetforslag til Conto E gjenoptaget Beløbet 2,181,000 Rbd. som Munderingsbeholdningernes Værdi uforandret ved Finantsaarets Begyndelse og Slutning, saaledes som Beløbet blev angivet i Finantsloven for 1870—71, men har dog henført Angivelsen til den tidligere, formeentlig heldigere Plads blandt Bemærkninger til Specificationen isædeftor efter selve Contoen.

Til Conto F. Udgifter til Jndquartering n. v.

a. Bestyrelsesudgifter. Værdien af Inventariedepotets Beholdning udgjorde den 31te Marts 1870 ifølge en Ministeriet foreliggende Dpgjørelse omtr. 358,200 Rbd., medens den i Finantsloven var calculeret til 358,800 Rbd. For 31te Marts 1871 er Værdien sat til det samme Beløb, som den var ved det forudgaaede Finantsaars Slutning, idet der i Henhold til Afstemningerne i Rigsdagen ikke i 1870—71 vil blive foretaget nogen Medsættelse af Værdi eller noget Salg af Sager, som under Henliggen i Depotet ere blevne forringede eller casuable, et heller i Regelen Salg af saadanne Sager (f. Ex. Læge- og Dyrslagerequivitter), som i Aarets Løb kunde ønskes udfulte, fordi de ere blevne forældede og fremtidig uanvendelige.

Da et saadant Forhold imidlertid ikke vil kunne bedæres, maa Krigsbestyrelsen, saafremt Rigsdagen fastholder, at Beholdningens Værdi frendeles skal forblive uforandret, have